

[Inger Stilling Pedersen]

skulle af med meget store beløb, hvad mange mennesker ikke havde. Det synes jeg var det værste ved den ordning. Men den er jo heldigvis væk nu, og så skal man prøve, om man kan finde andre ting, og det er igen et finanslovforslag, der kommer til at ligge til grund for det.

Fra Kristeligt Folkepartis side finder vi det meget væsentligt, at alle får mulighed for at få en medicin, de har brug for, så billigt som muligt. Jeg synes, det er meget væsentligt at se på, hvem der er medicinforbrugere herhjemme, for det er jo nogle bestemte kategorier, først og fremmest børnefamilierne og de ældre, og der er måske også visse tidspunkter, hvor kvinderne har et større medicinforbrug. Der er jo mange mennesker, der så at sige aldrig kommer af med en krone til medicin. Det vil sige, at udgifterne her er ulige fordelt på befolkningen.

Derfor kan man spørge, om det er rimeligt, at de syge, når man er så uheldig at være syg, skal bære en stor del af disse udgifter. Eller hvor meget kan man belaste det at være syg? Det betyder måske også tabt arbejdsfortjeneste og en masse andre udgifter. Det er derfor, vi vel alle sammen, uanset hvilket parti vi kommer fra, siger: Vi må tage hensyn til de syge, det er ikke dem, der skal betale ekstraudgifterne. Det er netop grunden til, at vi har disse to forslag i dag, for man må jo se på, hvordan man så kan reducere udgifterne til medicin.

Jeg tror, at det var langt bedre, om vi ikke brugte nær så mange penge til medicin, men til så meget andet. Her tænker jeg mest på, hvad også fru Birgitte Husmark var inde på, at man får medicin erstattet af mennesker, at lægerne får tid til ikke bare at give nogle tabletter, der behandler nogle symptomer, men trænger ind og finder årsagen til, at man er syg. Jeg ved fra mange yngre læger, at mange af dem er meget bevidst omkring disse ting og ikke ordinerer så meget medicin, som man gjorde før i tiden. Da var det ikke ualmindeligt, at man udskrev folk fra hospital med en eller anden ordinerings, og den fortsatte man med i årevis, uden at der blev lavet om på den. Der sker jo ofte det ved indlæggelser, at det, man starter med, er at tage medicinen fra de patienter, der kommer, for at finde ud af, hvor lidt man kan nøjes med.

Jeg tror, det er meget væsentligt, at vi på medicinrådet får fat i lægerne og får dem gjort bevidste om billige præparater, og vi ser gerne, at lægen kan ordinere et præparat, men får mu-

lighed for at skrive, at man også kan give et billigere kopipræparat.

Vi tror også, at det er meget vigtigt, at lægen kan udskrive mindre portioner medicin. Det kan godt være, problemet ikke er så stort, men jeg ved i hvert fald fra dødsfald og andet, hvor man går på apoteket med det, der er tilbage af medicin, at der ofte står ret store mængder. Det kan måske være, fordi man har fået ordineret et præparat, man ikke kunne tåle, og allerede efter nogle få dages forløb får et nyt præparat i en stor mængde. Der kunne man godt forestille sig, at man, indtil man vidste, om man kunne tåle præparatet, fik mindre pakninger. Det kan godt være, at det ville fordyre det en smule, men man ville i hvert fald ikke få det store spild af ressourcer, det er, at man bare må smide det ud bagefter.

Fra Kristeligt Folkepartis side finder vi det meget væsentligt, at man på alle områder ser på, hvordan man kan nedbringe medicinpriserne. Jeg kan egentlig ikke rigtig lide den tanke herhjemme, at vi for at opretholde store eksportpriser skal have høje hjemmepriser. Det lægges der jo ikke skjul på fra medicinalindustriens side. Dette og forskning er de ting, der kommer frem. Her ville det være rart at få en prissammenligning med det øvrige Europa, med EF, sådan at man måske kunne finde frem til gennemsnitspriser, for det er klart, at produktionsomkostningerne er forskellige i forskellige lande. Men man kunne måske godt ved forhandlinger finde ud af at reducere priserne.

Jeg vil også sige, at fra Kristeligt Folkepartis side finder vi det væsentligt, selv om det er lidt dyrere, at man sikrer apotekersystemet så godt, som det nu kan lade sig gøre. Vi ved jo, at der findes håndkøbsudsalg, men de er alligevel i de fleste forretninger indrettet særskilt og er under en vis opsigt. Jeg er personligt ikke ret meget tilhænger af, at man frit skal kunne gå ind og købe al medicin. Jeg tror, at det vil øge forbruget og lettere stimulere til, at man tager sig lige en tablet eller to, og så er man hurtigt ude over tingene.

Det, der er meget væsentligt, er, at man ikke behandler symptomer, men at man får klarlagt årsagerne til problemerne. Det kunne jeg godt tænke mig at vi lagde meget, meget større vægt på fremover, selv om det så ville koste lidt mere.

Så vi forventer at få en god debat. Nu er der forhandlet og sagt meget omkring det papir om